

سی تطبیقی

مجازات های جایگزین

کشورهای جهان

پروین کاظمی - بخش سوم و پایانی

اشاره

در دو شماره پیشین نشریه، تجارب کشورهای آلمان، استرالیا، زیمبابوه، کانادا، اسپانیا، ایتالیا، سوئیس و نروژ در خصوص برنامه های مجازات های جایگزین زندان مطرح گردید و بر این نکته تاکید شد که راهکارهای مبارزه با افزایش جمعیت کیفری از سوی کشورهای یاد شده تا حدودی متمایز بوده ولی اغلب آنها به لزوم تبدیل این نوع مجازات کیفری تاکید داشته و به ضرورت اجرای آن دیدگاه مشترکی دارند. اینک نگارنده در بخش پایانی آن بر دیدگاه ها و تجارب کشورهای ۵ قاره جهان نظری می اندازد.

پایان

سیاست که بیشتر می توان با عنوان «حبس زدایی یا زندان زدایی» از آن نام برد در صدد توسل هرچه کمتر به زندان، آزادی زندانیان طویل المدت، پرهیز از زندان های کوتاه مدت و تدوین سیاست های نگهداری و حبس کوتاه مدت بوده است.

تدابیری چون نظام نیمه آزادی، نگهداری در موسسات خارج از زندان، مرخصی از زندان برای کار کردن در خارج از زندان، کیفرهای پایان هفته ای، حبس در منزل و توسل به زندان های خصوصی از جمله تدابیر ناظر به چگونگی مجازات زندان است. در همین حال دولت بلژیک با اتخاذ

ظهور مکتب تحقیق منجر به ایجاد جنبش دوگانه ایجاد آزمایشگاه های انسان شناسی و سپس موسسه های کشاورزی زندان گونه، زندان های مدرسه گونه و موسسات دفاع اجتماعی (در بلژیک) گردید.

اصلاحات پیش آمده در زندان و چگونگی اجرای کیفر حبس، با هدف تبدیل زندان به یک نهاد تربیتی - اصلاحی و خنثی سازی پیامدهای جرم سازی زندان بوده است. جنبش سیاست جنایی کشورهای غربی در مورد مجازات زندان پیشگام بوده و دارای سیر صعودی بوده است. این

سیاست تامین سرمایه دوشقی یا تناوبی از ملاحظه بخش خصوصی در سرمایه گذاری زندان های نیمه خصوصی حمایت می کند. کار عام المنفعه برای مدتی مورد آزمایش قرار گرفت و سپس در سال ۱۹۹۳، وزیر دادگستری قبول کرد که دو لایحه برای تصویب آن به پارلمان ارایه کند.

متفاوت است. ترک تعقیب مشروط می تواند مستلزم خدمات اجتماعی تحت نظر یک آژانس خدمات اجتماعی باشد.

تایلند

یکی از جایگزین هایی که به وسیله دولت تایلند این است که، در مواردی که مجازات واقعی مقرر از سه ماه تجاوز نکند و شخص محکوم نیز سابقه محکومیت نداشته باشد یا فقط به جرایم کوچک محکوم شده باشد، دادگاه ممکن است نگهداری را به جای حبس مقرر نماید. این امر به معنای محدود کردن آزادی شخص است به نحوی که در یک محل مشخص شده که حتی ممکن است محل سکونت خود وی باشد نگهداری شود.

خانه های میان راهی نیز می توانند در زندان نشدن مجرم نقش مهمی ایفا کنند. این خانه ها را بدان جهت بین راهی نامیده اند که در حد فاصل میان زندان و خانه واقعند نه محدودیت زندان و آثار سوء آن را دارند و نه آزادی خانه

یکی از جایگزین هایی که به وسیله دولت تایلند این است که، در مواردی که مجازات واقعی مقرر از سه ماه تجاوز نکند و شخص محکوم نیز سابقه محکومیت نداشته باشد یا فقط به جرایم کوچک محکوم شده باشد، دادگاه ممکن است نگهداری را به جای حبس مقرر نماید

نیوزلند

در نیوزلند، احکام کار عام المنفعه را به همراه سایر الزامات، از قبیل پرداخت غرامت و یا قرار اعاده به وضعیت پیش از ارتکاب جرم به مجرم نمی توانند تحمل نمایند. از دیگر تجربیات کشور نیوزلند به رسمیت شناختن نهاد تفکر در قوانین و مقررات است به همین دلیل اجرای تذکر فراگیر و حمایت های وسیعی را به خود جلب کرده و گسترش آن، برای نمونه از طریق ترکیب تذکر با الزاماتی که مرتکب باید با آژانس های مددکاری اجتماعی یا خدمات تعلیق مراقبتی همکاری نموده یا موافقت کند که با یک پزشک مشاوره کرده یا در یک برنامه موثر درمانی حاضر شود، توصیه و تاکید شده است. بنابراین تذکر و عدم ادامه مشروط با یکدیگر ترکیب می شوند.

لذا در این کشور نظریه مشاوره خانوادگی به منظور شمول آن به مجرمان مواد مخدر توسعه و گسترش داده شده است. هدف این کار، آن است که مشاوره ها به جرم این فرصت با بدهد که با اثر و عواقب جرم خویش روبرو شود و به بزه اجازه داده شود که خشم و عصبانیت خود را بروز دهد و به طرفین اجازه داده شود راه های ورود دوباره به جامعه را بیابند.

اواراک مجرده فری

عموما ترک تعقیب توسط قضات تعقیب (دادستان ها) صورت می گیرد و علت آن هم به دلیل نفع متهم و هم به دلیل نفع جامعه ترک شده است. این دلایل از جمله شامل صغر سن متهم، گذشت بزه دیده از ادعای مطالبه خسارات، حل و فصل دعوای خسارت بین متهم و بزه دیده در خارج از دادگاه می باشد. به منظور نشان دادن نارضایتی عموم، پاره ای از کشورها نوعی توبیخ و تادیب پس از ترک تعقیب را مقرر می دارند. در پاره ای کشورها، این روش فقط در مورد اطفال و نوجوانان اعمال می شود در حالی که در پاره ای دیگر از کشورها این محدودیت وجود ندارد بر طبق قوانین پاره ای کشورها تعقیب وقتی ترک می شود که مرتکب از بزه دیده خسارت پرداخت نماید. توبیخ و تادیب همچنین ممکن است به عنوان یک مجازات خفیف و ملایم برای جرایم جزیی به کار رود ولی به هر حال سابقه محکومیت در سجل کیفری مرتکب درج می شود.

در جاهایی که برای مدت معینی نظارت غیر قابل اجتناب به نظر برسد، قوانین بسیاری از کشورها ترک تعقیب مشروط یا مقید را تجویز می کنند. به هر حال شرایطی که به موجب آنها این نحوه ترک تعقیب مشروط قطعی می شود به نحو بارزی در نظام های قضایی مختلف،

را زندانی بر اساس حکم دادگاه مدتی در این مکان ها که موسسه های غیر شخصی و اکثرا در فاصله بسیار دوری از محل زندگی مجرم با مقررات امنیتی خاصی اند، به سر می برد. مجرم در این مکان ها، آمادگی خود را برای بازگشت به زندگی خصوصی و آزادی پیش از محکومیت بازمی یابد. بی آنکه مضرات زندان راه دور به زندگی دوباره را بر او بریندد. از این رو چنین امکاناتی می توانند به عنوان خانه های نیمه راه ورودی و در نقطه تقابل خانه های نیمه راه خروجی به کار گرفته شوند.

مقایسه نرخ زندانیان و پرسنل زندان های تایلند به این صورت است که نرخ پرسنل تادیبی تایلند در هر سال متفاوت است به طوری که جمعیت زندانیان هر گاه رو به تزاید باشد، به همان تناسب پرسنل و کادر زندان نیز افزایش می یابد. اداره زندان های تایلند به اهمیت رشد نیروی انسانی پی برده و در جهت توسعه و ارتقای کیفیت نیروی انسانی و کارکنان شاغل به آموزش پرسنل توجه داشته است. به طوری که موسسه های آموزش پرسنل زندان های تایلند به اختصاص تقریباً ۱۲۰ مسکن جهت اقامت کارکنان، مسئولیت برگزاری دوره های آموزشی

ضمن خدمت را عهده دار است. هدف از آموزش، افزایش معلومات و کارآیی کارکنان زندانها است که از طریق تدریس علوم آکادمیک و دانشگاهی و حرفه های عملی مورد نیاز به این امر اهتمام ورزیده شده است.

مشاوران

برخی روش های قانون گذاری وجود دارد که بر اساس آنها تلاش می شود دادگاه ها را مجبور به استفاده از کار عام المنفعه صرفا به عنوان جایگزینی برای حبس های مستقیم و با واسطه نمایند. برای نمونه در فنلاند یک آیین دادرسی دو مرحله ای مورد پذیرش واقع شده است. ابتدا دادگاه چنین فرض می کند که اصلاح اختیار صدور حکم الزام به کار عام المنفعه وجود ندارد و با این فرض تصمیم خود را مبنی بر انتخاب نوع محکومیت اتخاذ می کند در صورتی که دادگاه محکومیت حبس بی قید و شرط را به محکوم تحمیل نماید، ممکن است در مرحله دوم محکومیت یاد شده را به کار عام المنفعه تبدیل نماید. در کشور فنلاند کار عام المنفعه از سال ۱۹۹۱ به طور آزمایشی اجرا شد و از اول آوریل ۱۹۹۴ به بعد این سیستم کل کشور را تحت پوشش اجرایی قرار داده است. نظارتی که در جریان کار عام المنفعه صورت می گیرد، بر حسب درجه و شدت آن در هر کشور تفاوت دارد. در فنلاند تنها کارکرد نظارت تضمین این امر است که حکم صادره از سوی دادگاه به طور صحیح اجرا شود. در کشورهای شمالی دیگر نظارت به کنترل رفتار کلی مجرم و احوالات او نیز تعمیم می یابد. همانطور که گفته شد کار عام المنفعه و خدمات عمومی نیز از راه هایی است که در بیشتر کارها اعمال می شود و البته کشورهای مختلف خلاقیت هایی هم در این زمینه داشته اند. به عنوان مثال در کشور فنلاند در صورت محکومیت فرد، قاضی حبس را در نظر می گیرد که مدت آن حداکثر ۸ ماه است و پس از آن یعنی در طرف مدت ۸ ماه یا کمتر محکومیت فرد تبدیل به خدمات عام المنفعه می شود و شخص ملزم به همکاری با قاضی است.

مجازات کار عام المنفعه

در سال ۱۹۸۷ کار عام المنفعه به عنوان شکل خاصی از اجرای کار آموزش اصلاحی در مجارستان تصویب شد و در سال ۱۹۹۳ قانون پیشین نسخ شد. اما کار عام المنفعه به عنوان یک ضمانت اجرای اصلی به جای خود ابقا شد. شایان توجه است که کار عام المنفعه به طور ویژه ای برای اجرای آزمایشی مناسب است چرا که می توان آن را به راحتی مورد عمل قرار داد و نتایج آن را بررسی نمود، بی آنکه نیازی به مبنای قانونی دقیق و جدیدی در این زمینه باشد. چون نهادهای قانونی لازم برای اجرای آزمایشی آن در بیشتر قانون گذاری ها از قبل موجود است. لذا می توان تحت عنوان تعهد خاصی ضمن حکم آزادی مشروط، زندان مشروط و یا تعلیق مراقبتی (بدون

محکومیت به مجازات) به آن دست یافت. ویژگی عمومی کار عام المنفعه در این است که بیشتر کشورها پیش از ارایه آن به پارلمان برای تصویب، آن را به طور آزمایشی به مرحله اجرا می گذارند. این آزمایش ها امکان تنظیم اصول سازماندهی کار عام المنفعه را از پیش فراهم می سازد که این امر می تواند بیانگر آن باشد که کار عام المنفعه پس از تصویب پارلمان می تواند به راحتی به وسیله دادگستری اجرای شود یا خیر.

تعلیق مراقبتی

طول مدت زمانی که احکام تعلیق مراقبتی باید اعمال شود، در کشورها متفاوت است. ولی در مشخص بودن مدت آن و داشتن حداقل و حداکثر مشابه اند. به عبارت دیگر حداقل و حداکثر مدت تعلیق مراقبتی همانند تعلیق مجازات و یا آزادی مشروط باید به طور دقیق مشخص شود و با وجود این در همه کشورها وضع به این گونه نیست. در برخی کشورها مانند مجارستان، وقتی تعلیق مراقبتی به خودی خود مجازات به حساب آید، حداقل آن یک سال و حداکثر سه سال است. هرگاه محکومیت به زندان معلق شود و دستور تعلیق مراقبتی جایگزین آن گردد این دستور باید برابر همان مدت محکومیتی باشد که جایگزین آن است و حداکثر تا ۵ سال خواهد بود. از نظر زمان تعلیق مراقبتی را می توان به شرح زیر طبقه بندی کرد:

- تعیین حداقل و حداکثر بودن با توجه به نوع جرم و میزان مجازات
 - تعیین حداکثر بودن توجه به نوع جرم و میزان مجازات
 - برابری مدت زمان تعلیق با مدت محکومیت به زندان
- در مجارستان دادگاه های استان ماموران تعلیق مراقبتی را استخدام می کنند و در صورت صدور حکم تعلیق مراقبتی، قاضی هنگام صدور حکم دستورهای خود را به مامور ابلاغ می کند.

آموزش ماموران تعلیق مراقبتی

آموزش ماموران تعلیق مراقبتی پس از پذیرش یکی از ارکان هر نظام تعلیق مراقبتی است. زیرا نه مدرک تحصیلی، نه سن، نه تجربه های سنتی هیچ یک به خودی خود نمی تواند ماموری را برای انجام وظیفه سرپرستی و به دنبال آن مدیریت های سازمانی ساخته نماید. در برخی از کشورها مانند مجارستان که در شرایط موجود با وضعیت بحرانی در اقتصاد مواجه است و امکان هیچ گونه پرداختی را به ماموران ندارد ناچار نمی تواند شرایطی مانند آموزش را الزامی کند ولی در کشورهای غنی مانند استرالیا، انگلستان و ولز، ژاپن و سوئد آموزش و گذراندن دوره های مقدماتی برای تمامی ماموران اجباری است.

ایرلند (جنوبی و شمالی) کار عام المنفعه

در ایرلند جنوبی با تصویب قانون عدالت کیفری در سال ۱۹۸۲ که متضمن اختیار صدور حکم کارعام المنفعه

بود، جایگزین های مجازات زندان از مرزهای تعلیق مراقبتی و نظارت در جریان تعلیق مجازات فراتر رفته است. آمار قرارداهای مربوط به کار عام المنفعه که از سال ۱۹۸۴ در دسترس کمی باشد تا سال ۱۹۹۰ به ۱۷۳۱ مورد افزایش یافته است و همچنین گرایش آشکاری طی این مدت نسبت به افزایش ساعات کار عام المنفعه از ۸۳ ساعت در ۱۹۸۵ به ۱۴۲ ساعت در سال ۱۹۹۰ به چشم می خورد. در ایرلند شمالی نیز مقرراتی همانند ایرلند جنوبی وجود دارد جز اینکه دارای نهاد قرارداهای مرکز مراقبت نیز می باشد که استفاده از آن بین سال های ۱۹۸۴ و ۱۹۹۲ حدود ۶۰ درصد کاهش یافته است. با این همه ایرلند شمالی هیچ تمایل آشکاری نسبت به استفاده از قرارداهای مراقبتی و کار عام المنفعه بین سال های ۱۹۸۲ و ۱۹۹۲ نشان نداده است. در ایرلند شمالی هیات تعلیق مراقبتی که از سال ۱۹۸۲ و به دنبال گزارش سیاه سال ۱۹۷۹ ایجاد شده است نظارت بر اجرای کار عام المنفعه را عده دار بوده و توسط اداره ایرلند شمالی تغذیه می شود و وابسته به آن محسوب می گردد. در مقابل ایرلند جنوبی اداره رفاه و تعلیق مراقبتی عهده دار نظارت بر کار عام المنفعه بوده و به طور مستقیم تحت نظارت وزارت دادگستری قرار دارد. این اداره بین سال های ۱۹۸۷ و ۱۹۹۰ نظارت بر پرونده های کیفری را از ۲۹۰۹ مورد به ۳۹۸۷ مورد افزایش داده است.

نظام زندان ها

تشکیلات اولیه زندان بر مبنای رژیم نگهداری مشترک و عمومی محکومان، معایب آشکاری به همراه داشت از جمله رواج همجنس گرایی، تعلیم جرم، تشکیل گروه های تبهکار، باج خواهی پس از خروج از زندان، آموزه زندان ها، نظام های کامل تر حبس را جایگزین آن کرد. ابتدا رژیم انفرادی (سلولی) شب و روز، مشهور به نظام پنسیلوانیایی، به وجود آمد. با توجه به معایب این رژیم به ویژه برای سلامت روانی زندانیان، رژیم انفرادی در شب ها و کار مشترک در روز توأم با سکوت ایجاد شد. که نظام ابورنین نام گرفت. عدم رعایت سکوت از سوی زندانیان، تنبیه های انضباطی شدید و حتی تنبیهات بدنی از جمله نقایص این سیستم بود. در نظام حبس ایرلندی، که با توجه به ترکیب کلمه رژیم های پیشین ایجاد شده، محکومان به ترتیب و به تدریج تحت انواع مختلف زندگی در زندان تا مرحله نهایی نیمه آزادی قرار داده می شوند. یعنی رژیم های حبس سخت شروع و این شدت به تدریج با حسن رفتار محکوم علیه تخفیف یافته و تا آزادی فرد از زندان پیش می رود.

پاکروسی

کار اجباری شیوه دیگری است که هرچند شبیه کار عام المنفعه است ولی با آن تفاوت دارد. در این شیوه که در برخی از کشورهای بلوک شرق مانند بلاروس (در شوروی سابق) معمول بوده مرتکب جرم معمولاً در محل استخدام پیشین با کمک و مساعدت مجمع کارگران همکار و حداکثر تحت نظارتی دو ساله کار می کند. در این روش

اغلب مجازات های دیگری مانند کسر مقداری معین از حقوق نیز مقرر می گردد. در مورد کار اجباری مقام های صالح محل کار مجرم را تعیین می کنند. طبق قوانین بلاروس این جایگزین فقط در مورد مجرمان بدون سابقه به خاطر جرایمی که حداکثر تا ۳ سال زندان دارد و یا درباره جرایم ناشی از غفلت یا پنج سال زندان قابلیت اعمال دارد. پیشرفت های حاصله در کشورهای مختلف نشانگر آن است که تعلیق حکم یا اجرای آن، راه بسیار موثر و از نظر اجتماعی قابل قبول برای کاهش حبس است. به موجب قانون مصوب اول ژانویه ۱۹۸۳، بلاروس و اتحاد جماهیر شوروی (سابق) این جایگزین را که پیش تر محدود به اطفال (نوجوان) بزهکار بود، برای بزرگسالان نیز تسری دادند.

اسکاتلند

تعلیق مراقبتی

سن در ارایه خدمات تعلیق مراقبتی در کشورهای

یکی از دلایل موفقیت کار عام المنفعه قابلیت انعطاف آن است بر این اساس می توان از آن به عنوان ضمانت اجرای مستقلی استفاده نمود و یا آن را با سایر نهادهای سنتی مجازات از قبیل تعلیق مراقبتی و یا زندان مشروط، در سیستم حقوقی مورد نظر ترکیب کرد

مختلف تاثیر متفاوتی دارد. در برخی کشورها مانند اسکاتلند به اطفال بزهکار اینگونه خدمات داده نمی شود بلکه اطفال بزهکار بر حسب مورد به اولیا قیم یا اداره خدمات اجتماعی سپرده می شوند تا نسبت به اصلاح و تربیت آنان همت گمارند و خدمات تعلیق مراقبتی منحصر به مجرمان بالغ است. در اسکاتلند صدور دستور تعلیق مراقبتی از سوی دادگاه نسبت به شخصی که به سن مسئولیت کیفری رسیده باشد، مجاز است. در این کشور استفاده از داوطلب یک خط مشی است ولی مصوب قانون نیست. داوطلبان به انجام وظایف بسیار متنوعی متعهدند که با بازپروری مجرمان مرتبط است. این وظایف شامل همراهی و مساعدت با مجرمان به طور انفرادی و خانواده آنها، تدارک کمک به مجرمان در زمینه سواد آموزی یا سایر نیازهای آموزشی، تدارک نقل و انتقال خانواده ها برای ملاقات زندانیان، اقدام به میانجی گری و طرح های اصلاحی به عنوان میانجی، مشاوره در مورد الکل و مواد مخدر، حمایت از زیان دیدگان جنایت. در اسکاتلند خدمات به عنوان داوطلب گامی است به سوی استخدام به عنوان مامور تعلیق مراقبتی. زیرا برخی از داوطلبان برای کار در

این زمینه علاقه نشان می دهند و مصمم به احراز شرایط لازم می باشند. داوطلبان می توانند جهت آمادگی برای ورود به دوره های آموزشی الزامی، بخش های مشخصی از دروس حرفه ای اسکاتلند را برگزینند.

مددکاری

در اسکاتلند تدارک اطلاعات و نظرات مشورتی برای دادگاه ها در صدور حکم تنها از طریق مددکاران اجتماعی واجد شرایط انجام می شود. هدف از نظر مشورتی کمک به دادگاه در اتخاذ مناسب ترین مجازات اجتماعی است. از گزارش نویسان انتظار می رود برای ارایه گزینه های اجتماعی قابل اعمال که در دسترس دادگاه قرار می گیرد و به خصوص در مواردی که خطر محکومیت به زندان و یا ارتکاب جرم مشهود و محسوس است توصیه ای داشته باشند، در غیر این صورت دلایل آن را اعلام کنند.

در هر حال و صرف نظر از رابطه استخدامی میان ماموران تعلیق مراقبتی و دادگاه اولاً چنین گزارش هایی هر چند معمولاً جنبه مشورتی و کارشناسی دارد ولی دادگاه ها به خوبی واقفند که بدون در اختیار داشتن چنین گزارشهایی امکان صدور حکم تعلیق مراقبتی برای آنها وجود نخواهد داشت و ثانیاً ماموران تعلیق مراقبتی در مقابل چنین گزارش هایی مسئولیت قانونی خواهند داشت.

در اسکاتلند بخش های مددکاری اجتماعی محلی در زمینه ارایه خدمات به دادگاه های کیفری در مقابل شورای منطقه ای خود یا جزیره و در نهایت وزیر کشور پاسخگو هستند. آنها بر طبق قانونی به منظور کمک به صدور حکم موظف به تامین اطلاعات و مشاوره برای دادگاه ها بوده و این افزون بر خدماتی است که دادگاه برای برخورد با مجرمان در جامعه و در موارد مقتضی به آنها نیاز دارد. کارکنانی که این خدمات را تدارک ببینند، کارمندان دادگاه محسوب نمی شوند و از آنان دستور نمی گیرند. اما از نظر دقت اطلاعاتی که ارایه می کنند، در مقابل دادگاه مسئولند.

فیلپین

تعلیق مراقبتی

در فیلپین، در جرایم کوچک و متوسط، مانند ورود غیر قانونی به منزل و سرقت اتومبیل، تعلیق مراقبتی می تواند جایگزین حبس شود. مشروط بر اینکه مدت آن محکومیت بیش از شش سال نباشد. اینگونه جرایم شامل صدمات بدنی ساده و شدید، جرایم جنسی، سرقت های کوچک و تدلیس است. مجرمانی که به بیش از شش سال محکوم شوند، برای استفاده از تعلیق مراقبتی واجد شرایط نخواهند بود. در فیلپین، مدیریت خدمات مشاغل اجرایی به تنظیم یک برنامه آموزش گسترده دولتی مبادرت نموده که شرکت در آن برای مقام های دولتی و از جمله سازمان تعلیق مراقبتی فیلپین الزامی است. این شرط لازم برای انتخاب در سازمان خدمات مشاغل اجرایی به عنوان

بالاترین سطح خدمات کشوری است.

برزیل

آغاز تغییر و اصلاح قانون بهره گیری از روش های جایگزین در برزیل به سال ۱۹۹۴ بر می گردد که طی چهار سال این قانون به صورت محدود و آزمایشی اجرا شد. اما از سال ۱۹۹۸ توسعه بیشتری یافت و برخی محدودیت ها از بین رفت. چگونگی اجرای جایگزین های مجازات زندان در برزیل بدین گونه است که احکام مجرمانی که زندانی شدن آنها به موجب قانون زیر چهار سال و جرم آنان جنایی و خشن و سنگین نیست و برای اولین بار مرتکب جرم شده اند، قاضی می تواند حکم به اعمال جایگزین مجازات نماید. همچنین قضات بایستی اطلاعات کافی در خصوص سوابق، شخصیت و انگیزه مجرم در جرم ارتکابی داشته باشند و متقاعد شوند که فرد خطرناکی برای جامعه نیست و پس از آن دادگاه حکم جایگزین را صادر نمایند. خدمات عام المنفعه در برزیل یکی از روش های جایگزین حبس به شمار می رود. محدودیت های حقوقی شامل از دست دادن گواهینامه رانندگی و یا ممنوعیت ادامه شغلی در نهادهای دولتی و غیره است. مجازات تعلیقی یا probation که آزادی به شرط است و تعلیق فرایند و روند کیفری در سال ۱۹۹۵ در قوانین برزیل مورد بررسی قرار گرفت.

دانمارک

یکی از دلایل موفقیت کار عام المنفعه قابلیت انعطاف آن است بر این اساس می توان از آن به عنوان ضمانت اجرای مستقلی استفاده نمود و یا آن را با سایر نهادهای سنتی مجازات از قبیل تعلیق مراقبتی و یا زندان مشروط، در سیستم حقوقی مورد نظر ترکیب کرد. کار عام المنفعه را همچنین می توان به عنوان شکلی از الزام مورد حکم قرار داد. در هلند یا باید آنرا به عنوان ضمانت اجرایی مستقل و یا در چارچوب عفو مشروط بر مجرم تحمیل نمود. با این حال باید در نظر داشت که در کشور هلند فقط حبس بالای شش ماه قابل جایگزینی با کار عام المنفعه می باشد و بخش بسیار کوچکی از مجازات های حبس بیش از شش ماه هستند و لذا در مورد مجازات حبس تا شش ماه میزان ساعات کار عام المنفعه نباید بیش از ۱۰۰ باشد. در هلند دفاتر ویژه ای در اداره تعلیق مراقبتی ایجاد شده تا از تداخل وظایف مرتبط با کار عام المنفعه با فعالیت های متداول اداره تعلیق مراقبتی جلوگیری شود. با این حال جالب توجه است که اظهارهای مندرج در قانون مبنی بر صرف استفاده از کار عام المنفعه به عنوان جایگزین حبس چندان مورد توجه واقع نمی شود. گزارش هایی در هلند حاکی از آن است که کار عام المنفعه در عمل مکرراً به جای ضمانت اجراهای غیر سالب آزادی، مانند جریمه و تعهد خاص، مورد استفاده واقع شده است. منابع در دفتر نشریه موجود می باشد.